

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2002/39/EB

2004/EES/29/23

frá 10. júní 2002

um breytingu á tilskipun 97/67/EB með tilliti til þess að opna pósthjónustu bandalagsins enn frekar fyrir samkeppni (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 47. gr., 55. gr. og 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽³⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í ályktun sinni frá 7. febrúar 1994 um þróun pósthjónustu bandalagsins ⁽⁵⁾ lýsti ráðið því yfir að eitt af meginmarkmiðunum með stefnu bandalagsins væri að auka frelsi á póstmörkum í áföngum og undir stýringu og ábyrgjast jafnframt veitingu altækra þjónustu til langframa.
- 2) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/67/EB frá 15. desember 1997 um sameiginlegar reglur varðandi þróun innri markaðar bandalagsins á sviði pósthjónustu og umbætur á þeirri þjónustu ⁽⁶⁾ er settur lagarammi fyrir svið pósthjónustu á vettvangi bandalagsins, þ.m.t. ráðstafanir til að tryggja altæka þjónustu og setja hámarksörk fyrir þá pósthjónustu, sem aðildarríkin geta veitt einkarétt á, til þess eða þeirra aðila sem veita altæka þjónustu með það fyrir augum að viðhalda altækri þjónustu, og gerð tímaáætlun fyrir þær ákvarðanir sem þarf að taka til að opna markaðinn enn frekar fyrir samkeppni með það fyrir augum að mynda einn markað fyrir pósthjónustu.
- 3) Í 16. gr. sáttmálans er lögð áhersla á þá þýðingu sem þjónusta, sem hefur almennt efnahagslegt gildi, hefur að því er varðar sameiginleg gildi Evrópusambandsins, svo og hlutverk hennar með tilliti til

þess að stuðla að félagslegri og svæðisbundinni samheldni. Þar er einnig tekið fram að sjá þurfi til þess að slík þjónusta sé starfrækt á grundvelli meginreglna og skilyrða sem gera þeim kleift að vinna ætlunarverk sitt.

- 4) Í ályktunum Evrópuþingsins frá 14. janúar 1999 ⁽⁷⁾ og 18. febrúar 2000 ⁽⁸⁾ um evrópska pósthjónustu er lögð áhersla á félagslegt og efnahagslegt mikilvægi pósthjónustu og þörfina á að viðhalda altækri hágæða-þjónustu.
- 5) Ráðstafanir á þessu sviði skulu vera sniðnar að því að markmið bandalagsins varðandi félagsleg málefni, skv. 2. gr. sáttmálans, náist einnig, þ.e. hátt atvinnustig og mikil félagsleg vernd.
- 6) Pósterfið í dreifbýli, m.a. í fjallendi og á eyjum, gegnir mikilvægu hlutverki með tilliti til þess að fyrirtækin geti orðið hluti af innlendu eða alþjóðlegu efnahagslífi og til að viðhalda samheldni í félags- og atvinnulegu tilliti í dreifbýli í fjallendi og á eyjum. Enn fremur geta pósthús í fjallendi og á eyjum myndað mikilvæg net grunnvirkja fyrir almennan aðgang að nýrri fjarskiptatækni.
- 7) Leiðtogaráðið, sem kom saman í Lissabon 23. og 24. mars 2000, setti fram sem niðurstöður fundarins tvær ákvarðanir varðandi pósthjónustu þar sem aðgerða var krafist af framkvæmdastjórninni, ráðinu og aðildarríkjunum í samræmi við valdsvið hvers um sig. Umbeðnar aðgerðir eru: í fyrsta lagi að gera áætlun fyrir lok ársins 2000 um að afnema hömlur á pósthjónustu og í öðru lagi að auka frelsi hið fyrsta á sviðum eins og pósthjónustu með það að markmiði að markaður fyrir slíka þjónustu verði starfræktur til fulls.
- 8) Á fundi sínum í Lissabon taldi leiðtogaráðið það einnig mikilvægt að á innri markaðnum, og í hagkerfi sem grundvallast á þekkingu, væri fullt tillit tekið til ákvæða sáttmálans varðandi þjónustu sem hefur almennt efnahagslegt gildi og til fyrirtækja sem væri falið að veita slíka þjónustu.
- 9) Framkvæmdastjórnin hefur gert nákvæma athugun á sviði pósthjónustu innan bandalagsins, þ.m.t. skoðun á efnahagslegri, félagslegri og tæknilegri þróun innan greinarinnar, og hefur haft viðtækt samráð við þá aðila sem eiga hagsmuna að gæta.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 176, 5.7.2002, bls. 21. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 168/2002 frá 6. desember 2002 um breytingu á XI. viðauka (Fjarskiptaþjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 9, 13.2.2003, bls. 21.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 337 E, 28.11.2000, bls. 220 og Stjtið. EB C 180 E, 26.6.2001, bls. 291.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 116, 20.4.2001, bls. 99.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 144, 16.5.2001, bls. 20.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 14. desember 2000 (Stjtið. EB C 232, 17.8.2001, bls. 287), sameiginleg afstaða ráðsins frá 6. desember 2001 (Stjtið. EB C 110 E, 7.5.2002, bls. 37) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 13. mars 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun ráðsins frá 7. maí 2002.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB C 48, 16.2.1994, bls. 3.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 15, 21.1.1998, bls. 14.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB C 104, 14.4.1999, bls. 134.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB C 339, 29.11.2000, bls. 297.

- 10) Þörf er á nútímalegri rammaákvæðum á sviði pósthjónustu innan bandalagsins sem miða einkum að því að efla innri markaðinn fyrir pósthjónustu. Aukin samkeppni ætti að verða til þess að samþætta pósthjónustuna við aðrar aðferðir í samskiptum og hafa í för með sér aukin gæði hjónustunnar sem er veitt notendum sem gera sífellt meiri kröfur.
- 11) Hægt er að ná því meginmarkmiði að standa vörð um altæka hjónustu til langframa sem er veitt að staðaldri í öllu bandalaginu og uppfyllir gæðastaðalinn sem aðildarríkin skilgreindu í samræmi við 3. gr. tilskipunar 97/67/EB ef þeim möguleika að veita hjónustu, sem einkaréttur er á, er viðhaldið á þessu svæði og aukin skilvirkni jafnframt tryggð með nægu frelsi til að veita hjónustu.
- 12) Aukin eftirspurn á sviði pósthjónustunnar í heild, sem vænst er til meðallangs tíma, gæti vegið upp á móti því tapi á markaðshlutdeild sem veitendur altækra hjónustu geta orðið fyrir í kjölfar frekari opunar markaðarins og myndi á þann hátt verða aukin vernd fyrir altæku hjónustuna.
- 13) Á meðal þeirra breytingaþátta, sem hafa áhrif á atvinnumál á sviði pósthjónustunnar, eru tæknipróun og krafa markaðarins um aukna skilvirkni mikilvægustu þættirnir; opnun markaðarins skiptir minna máli. Markaðsopnun mun stuðla að því að auka heildarstærð pósthjónustumarkaðarins og líklegt er að sú fækkun, sem kann að verða á starfsmönnum innan altæku hjónustunnar vegna slíkra ráðstafana (eða væntanlegra ráðstafana), verði bætt upp með fjölgun starfa hjá einkareknum fyrirtækjum og nýjum rekstraraðilum á markaðnum.
- 14) Rétt er að gera tímaáætlun á vettvangi bandalagsins til að opna samkeppnismarkaðinn fyrir bréfasendingar, í áföngum og undir stýringu, sem veitir öllum veitendum altækra hjónustu nægan tíma til að ganga frá frekari ráðstöfunum til nauðsynlegrar nútímavæðingar og endurskipulagningar til að tryggja að þeir lifi af við nýjar markaðsaðstæður. Aðildarríkin þurfa einnig hæfilegan tíma til að laga reglusetningarkerfi sín að opnara umhverfi. Þess vegna er rétt að frekari opnun markaðarins gerist skref fyrir skref þannig að í hverjum áfanga verði veruleg en stýrð opnun á markaðnum sem fylgt verði eftir með endurskoðun og tillögu þar sem staðfest er, ef við á, að árið 2009 verði búið að opna innri markaðinn fyrir pósthjónustu að fullu eða ákveða annað, viðeigandi skref að því marki í ljósi niðurstaðna endurskoðunarinnar.
- 15) Tryggja þarf að næstu áfangar við opnun markaðarins verði efnislega mikilvægir og þannig að aðildarríkin geti náð þeim í reynd og jafnframt tryggt áframhaldandi altæka hjónustu.
- 16) Almennar lækkanir þyngdarmarka í 100 g árið 2003 og 50 g árið 2006 vegna hjónustu, sem veitendur altækra hjónustu hafa einkarétt á, ásamt því að búið verði að opna markað fyrir millilandapóst á útleið að fullu opnaður fyrir samkeppni, hugsanlega með undantekningum að því marki sem nauðsynlegt er til að tryggja að altæk hjónusta sé veitt, eru enn frekari áfangar, tiltölulega einfaldir og stýrðir, en engu að síður mikilvægir.
- 17) Í bandalaginu standa venjulegar póstsendingar, sem veiga 50 til 350 g, að meðaltali undir um það bil 16% af heildarpósttekjum veitenda altækra hjónustu og þar af eru 9% vegna venjulegra póstsendinga sem veiga 100 til 350 g en millilandapóstur á útleið undir 50 g þyngdarmörkum stendur að meðaltali undir um það bil 3% til viðbótar af heildarpósttekjum þeirra sem veita altæka hjónustu.
- 18) Hæfilegt verð fyrir hjónustu, sem unnt er að veita einkarétt fyrir í tengslum við 100 og 150 g þyngdarmörk, er annars vegar þrefalt, almennt gjaldskrárverð fyrir póstsendingu í fyrsta þyngdarþrepi þess fastaflokks þar sem flutningur er hraðastur fyrir árið 2003 og hins vegar tvisvar og hálfu sinni almennt gjaldskrárverð fyrir árið 2006.
- 19) Fjöldasendingar eru nú þegar í flestum aðildarríkjum öflugur og vaxandi markaður með verulegum vaxtarmöguleikum en í öðrum aðildarríkjum eru vaxtarmöguleikar umtalsverðir. Fjöldasendingar eru nú þegar að mestu leyti opnar fyrir samkeppni í sex aðildarríkjum. Aukinn sveigjanleiki, að því er varðar hjónustu og verðlagningu vegna samkeppni, myndi bæta stöðu fjöldasendinga gagnvart öðrum samskiptaleiðum sem aftur er líklegt að leiði til nýrra tegunda póstsendinga og bæti stöðu pósthjónustunnar í heild. Viðhalda skal einkarétti á fjöldasendingum innan framangreindra þyngdar- og verðmarka að því marki sem það er nauðsynlegt til að tryggja að altæk hjónusta sé veitt.
- 20) Millilandapóstur á útleið stendur að meðaltali undir 3% af heildarpósttekjum. Ef opna ætti þennan hluta markaðarins í öllum aðildarríkjum, með nauðsynlegum undantekningum til að tryggja veitingu altækra hjónustu, myndi það gera mismunandi pósthjónustur kleift að safna, flokka og flytja allan millilandapóst á útleið.
- 21) Ef opna ætti pósthjónustu fyrir samkeppni vegna millilandapósts á innleið myndi það valda því að unnt væri að fara í kringum 100 g mörkin árið 2003 og 50 g mörkin árið 2006 á þann hátt að skipta upp

heildarsendingu innlenda póstsins og senda hluta hennar frá öðrum stað en það myndi hafa ófyrirsjáanleg áhrif. Ef greina ætti uppruna póstsendinga gæti það valdið enn frekari erfiðleikum við framkvæmdina. Þyngdarmörkin 100 g og 50 g fyrir venjulegan millilandapóst á innleið og fjölda-sendingar, og einnig venjulegan innanlandspóst, eru hentug þar eð þau bjóða ekki heim hættunni á að farið sé í kringum reglur annaðhvort á þennan hátt eða með tilbúinni þyngdaraukningu einstakra póstsendinga.

- 22) Nauðsynlegt er að gera tímaáætlun nú þegar sem miðar að því að taka fleiri skref í þá átt að innri markaðurinn fyrir pósthjónustu verði opnaður að fullu bæði til að tryggja altæka hjónustu til langs tíma og áframhaldandi þróun nútímalegrar og skilvirkar pósthjónustu.
- 23) Rétt er að aðildarríkin hafi áfram þann möguleika að úthluta veitendum altækrar hjónustu einkarétti á tiltekinni pósthjónustu. Þetta gerir veitendum altækrar hjónustu kleift að ljúka því ferli að laga starfsemi sína og mannafla að aukinni samkeppni án þess að það raski fjárhagslegu jafnvægi þeirra og stefni þar með vernd altækrar hjónustu í hættu.
- 24) Ákveða þarf bæði ný þyngdar- og verðmörk ásamt þeirri hjónustu sem þau kunna að gilda um og kveða á um frekari endurskoðun og ákvörðun um að staðfesta, ef við á, tímasetninguna 2009 fyrir það að inni markaðurinn fyrir pósthjónustu verði opnaður að fullu eða ákveðið verði að taka annað, viðeigandi skref að því marki í ljósi niðurstaðna endurskoðunarinnar.
- 25) Ráðstafanir, sem aðildarríkin samþykkja, þ.m.t. stofnun jöfnunarsjóðs eða hvers konar breytingar á honum eða greiðslur úr honum, geta falið í sér beina eða óbeina aðstoð aðildarríkis í einhverju formi í skilningi 1. mgr. 87. gr. sáttmálans sem samkvæmt 3. mgr. 88. gr. sáttmálans skal tilkynna um fyrir fram til framkvæmdastjórnarinnar.
- 26) Sé samkeppnisaðilum veitt leyfi til altækrar hjónustu er hægt að binda slík leyfi þeirri kröfu að leyfishafar stuðli að veitingu altækrar hjónustu.
- 27) Í tilskipun 97/67/EB var ákveðið að aðildarríki skyldu tilnefna eitt eða fleiri innlend stjórnsýsluflönd fyrir pósthjónustusviðið sem skyldu vera lagalega aðskilin og rekstrarlega óháð pósthjónustufyrirtækjunum. Í ljósi þess hve hreyfanlegir evrópskir póstmörkadir eru þarf að viðurkenna og styrkja hið mikilvæga hlutverk innlendra stjórnsýslufirvalda, einkum að því er varðar það verkefni að tryggja að hjónusta, sem er bundin einkarétti, sé virt nema í aðildarríkjum þar sem engin einkaréttarhjónusta er. Í 9. gr. tilskipunar 97/67/EB er aðildarríkjunum veitt heimild til að ganga lengra en gert er ráð fyrir í markmiðum þeirrar tilskipunar.
- 28) Það kann að reynast nauðsynlegt fyrir innlend stjórnsýsluflönd að tengja leyfisveitingu þeirri kröfu að notendur hjónustunnar hafi gagnsæja, einfalda og ódýra málsmeðferð til að bregðast við

kvörtunum án tillits til þess hvort þær tengjast veitanda eða veitendum altæku hjónustunnar eða þeim fyrirtækjum sem hafa leyfi, þ.m.t. einstökum leyfishöfum. Einnig getur verið heppilegt að sú málsmeðferð sé tiltæk notendum allrar pósthjónustu, hvort sem um er að ræða altæka hjónustu eða ekki. Í þeirri málsmeðferð skal felast málsmeðferð til að ákvarða um ábyrgð þegar um það er að ræða að póstur tapast eða skemmist.

- 29) Viðskiptamenn í atvinnulífnum, fyrirtæki, sem safna saman pósti frá ólíkum viðskiptamönnum, og aðilar, sem senda frá sér stórar póstsendingar, fá að jafnaði hjónustu hjá þeim er veita altæka hjónustu, sem veitir þeim möguleika á að komast inn í póstkæðjuna á mismunandi stöðum og við mismunandi skilyrði borið saman við venjulegar bréfasendingar. Veitendur altæku hjónustunnar skulu, er þeir veita þessa hjónustu, fara að meginreglunum um gagnsæi og bann við mismunun, bæði milli ólíkra þriðju aðila og milli þriðju aðila og þeirra sem veita sambærilega, altæka hjónustu. Þegar hafðar eru í huga reglurnar um bann við mismunun er einnig nauðsynlegt að slík hjónusta sé tiltæk fyrir einkaviðskiptavinum sem senda póst við svipuð skilyrði.
- 30) Framkvæmdastjórninni ber að skila skýrslu reglulega til þessara stofnana um beitingu þessarar tilskipunar svo að Evrópuþingið og ráðið hafi jafnan upplýsingar um þróun innri markaðarins fyrir pósthjónustu.
- 31) Rétt er að fresta því til 31. desember 2008 að tilskipun 97/67/EB falli úr gildi. Þessi dagsetning hefur ekki áhrif á málsmeðferð um leyfisveitingu sem var ákveðin í aðildarríkjunum í samræmi við tilskipun 97/67/EB.
- 32) Breyta ber tilskipun 97/67/EB í samræmi við þetta.
- 33) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á beitingu reglna sáttmálans um samkeppni og frelsi til að veita hjónustu sem sérstaklega er fjallað um í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um beitingu samkeppnisreglna á sviði pósthjónustu og um mat á ráðstöfunum tiltekinna ríkja varðandi pósthjónustu⁽¹⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Tilskipun 97/67/EB er breytt sem hér segir:

1. Í stað 7. gr. komi eftirfarandi:

„7. gr.

1. Aðildarríkin geta haldið áfram að úthluta veitendum altækrar hjónustu einkarétti að því marki sem nauðsynlegt er til að tryggja að altæka hjónusta haldist. Hjónustan skal takmarkast við söfnun, flokkun, flutning og afhendingu innanlandssendinga og millilandapósts á innleið, með eða án hraðsendinga, innan eftirfarandi þyngdar- og verðmarka.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 39, 6.2.1998, bls. 2.

Þyngdarmörkin skulu vera 100 g frá 1. janúar 2003 og 50 g frá 1. janúar 2006. Þessi þyngdarmörk skulu ekki gilda frá 1. janúar 2003 ef verðið er jafnt og eða hærra en þrefalt, almennt gjaldskrárverð fyrir póstsendingu í fyrsta þyngdarþrepi þess fastaflokks þar sem flutningur er hraðastur og skulu ekki gilda frá 1. janúar 2006 ef verðið er jafnt og eða tvisvar og hálfu sinni hærra en það gjaldskrárverð.

Þegar um er að ræða ókeypiss pósthjónustu fyrir blinda og sjónskerta er heimilt að veita undanþágur frá þyngdar- og verðtákmörkunum.

Að því marki sem slíkt er nauðsynlegt til að tryggja að altæk þjónusta sé veitt skal viðhalda einkarétti á fjölpóstsendingum innan framangreindra þyngdar- og verðmarka.

Að því marki sem slíkt er nauðsynlegt til að tryggja að altæk þjónusta sé veitt, t.d. þegar frelsi hefur þegar verið aukið á tilteknum sviðum pósthjónustu eða vegna sérstakra eiginleika pósthjónustunnar í tilteknu aðildarríki, er heimilt að viðhalda einkarétti á millilandapósti á útleið innan framangreindra þyngdar- og verðmarka.

2. Ekki er heimilt að binda skjalaskipti einkarétti.

3. Framkvæmdastjórnin skal ljúka rannsókn á framtíðarhorfum þar sem mat er lagt á það fyrir hvert aðildarríki hvaða áhrif það hefur á altæka þjónustu ef búið verður að opna innri póstmörkinni að fullu árið 2009. Framkvæmdastjórnin skal leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið, eigi síðar en 31. desember 2006, sem byggist á niðurstöðum rannsóknarinnar, ásamt tillögu um að staðfesta, ef við á, tímasetninguna 2009 fyrir fulla opnun inni markaðarins fyrir pósthjónustu eða til að ákveða önnur skref að því marki í ljósi niðurstaðna endurskoðunarinnar.“

2. Við 12. gr. bætist eftirfarandi undirgreinar:

„—Þegar veitendur altæktrar þjónustu nota sérstakar gjaldskrár, t.d. í þjónustu við fyrirtæki, þá sem senda frá sér stórar póstsendingar eða þá sem safna saman pósti frá ólíkum viðskiptamönnum, skulu þeir beita meginreglunum um gagnsæi og bann við mismunun bæði að því er varðar gjaldskrár og skilyrði sem tengjast þeim. Í gjaldskránum skal taka tillit til þess kostnaðar sem sparast, borið saman við staðalþjónustu, sem nær yfir allar þjónustuaðgerðir sem eru í boði, söfnun, flutning og afhendingu einstakra póstsendinga, og skulu þær gilda jafnt, ásamt viðkomandi skilyrðum, bæði milli mismunandi þriðju aðila og milli þriðju aðila og veitenda altæktrar þjónustu sem veita sambærilega þjónustu. Allar slíkar gjaldskrár skulu einnig vera í boði fyrir einkaviðskiptamenn sem senda póst við svipuð skilyrði,

— vixlniðurgreiðslur vegna altæktrar þjónustu utan einkaréttarsviðsins með tekjum fyrir þjónustu á einkaréttarsviðinu skulu bannaðar nema sýna megi fram á að þær séu algerlega nauðsynlegar til að uppfylla sérstakar skyldur sem hvíla á altækri þjónustu sem eru lagðar á á samkeppnissviðinu; í aðildarríkjum, þar sem engin altæk þjónusta er, skulu innlend stjórnsýsluyfirvöld samþykkja reglur í

þessu skyni og skulu þau tilkynna framkvæmdastjórninni um slíkar ráðstafanir.“

3. Í stað fyrstu og annarrar undirgreinar 19. gr. komi eftirfarandi:

„Aðildarríkin skulu sjá til þess að komið sé á gagnsæri, einfaldri og ódýrri málsmeðferð til að fjalla um kvartanir notenda, einkum þegar um er að ræða tap, þjófnað, skemmdir eða það að stöðlum um gæði þjónustu er ekki fylgt (þ.m.t. málsmeðferð til að ákveða hver ber ábyrgðina þar sem fleiri en eitt fyrirtæki eiga hlut að máli).

Aðildarríkin geta kveðið á um að þessari meginreglu sé einnig beitt gagnvart þeim sem njóta þjónustunnar sem eru:

— utan sviðs altæktrar þjónustu eins og skilgreint er í 3. gr., og

— innan sviðs altæktrar þjónustu eins og skilgreint er í 3. gr. en fá ekki þjónustu hjá veitanda altæku þjónustunnar.

Aðildarríkin skulu gera ráðstafanir til að tryggja að málsmeðferðin, sem um getur í fyrstu undirgrein, geri það kleift að leysa deilumál á sanngjarnan og skjótvirkan hátt þannig að gert sé ráð fyrir endurgreiðslu- og/eða bótakerfi þar sem slíkt er heimilað.“

4. Í stað þriðju undirgreinar 22. gr. komi eftirfarandi:

„Innlend stjórnsýsluyfirvöld skulu hafa það sérstaka verkefni að tryggja að þær skuldbindingar, sem þessi tilskipun hefur í för með sér, séu uppfylltar og skulu, ef við á, koma á fót eftirliti og sérstakri málsmeðferð til að tryggja að þjónusta, sem einkaréttur er á, sé virt. Einnig er heimilt að fela þeim að tryggja að farið sé að samkeppnisreglum á sviði pósthjónustu.“

5. Í stað 23. gr. komi eftirfarandi:

„23. gr.

Með fyrirvara um 7. gr. skal framkvæmdastjórnin, annað hvert ár, í fyrsta skipti eigi síðar en 31. desember 2004, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um beitingu þessarar tilskipunar ásamt viðeigandi upplýsingum um þróun á þessu sviði, einkum að því er varðar efnahagslega, félagslega, atvinnulega og tæknilega þætti, svo og um þjónustugæði. Ef við á, skulu fylgja skýrslunni tillögur til Evrópuþingsins og ráðsins.“

6. Í stað 27. gr. komi eftirfarandi:

„27. gr.

Ákvæði þessarar tilskipunar, þó ekki ákvæði 26. gr., falla úr gildi 31. desember 2008 nema annað sé ákveðið í samræmi við 3. mgr. 7. gr. Málsmeðferð varðandi heimildir, sem lýst er í 9. gr., hefur ekki áhrif á þessa dagsetningu.“

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. desember 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 10. júní 2002.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J. PIQUÉ I CAMPS

forseti.